

Надмененъ отговоръ ни да-
доха новитѣ господари на
Константинополъ. Преди всичко
тѣ не приематъ щото ти, славни
нашъ господарю, да се обръщашъ
къмъ тѣхъ като царь къмъ равни,
а като робъ къмъ господаря си.
Инакъ тѣ съ оржие въ ръка щѣли
да се втурнатъ да опустошатъ
България, която казвашъ, че ти
незаконно си билъ владѣѧлъ...
И тебъ самия да заробятъ...

Инициализация инициализации инициализации

Калоянъ /съ яростъ /

България! Да опустошатъ
България! Която незаконно
съмъ владѣялъ! О!....

той гроба едно копие отъ близко
стоящия воинъ и го счупва /

О!... А тъ какви земи владѣйтъ?
Бащинята си ли? Не превзеха ли чуждия
за тѣхъ Константинополь съ отънь и съчъ?
Не се ли загнѣздиха въ него като
омразни натрапници? А азъ съмъ
владѣялъ незаконно земята на
дѣдитъ си!

/разхожда се като безуменъ /

Тъ ще запомнятъ Калояна! Кълна
се въ името на светия Солунски
чудотворецъ! Тъ не познаватъ
българи гъ! - - - -
/къмъ пратениците/
Вървете си!

— пратен се оттеглять. Единъ по-единъ пристигатъ болари, питатъ князъ Белота, Сеславъ, клатятъ глава, разговарятъ. Връщатъ ѝе-въ залата.

князь Белота

Ни дума никому. Сега
не е часъ за . . .
Утре всички да се явите
на синклитъ.

/Боляр. се връщатъ въ залата, гдето шумътъ и смѣховетъ отново се засилватъ. /Калоянъ също се връща, разговаря съ царицата, успокоява я, старателно весело настроение се подновава. Отвѣтъ сем чува далеченъ кавалъ. Всички се заслушватъ.

Хорът / тихо /

Калоянъ бавно става, отива въ предверието, облъга се на прозореца /

Калоянъ

ЗАВЕСАТА СЕ СПУЩА